

keministeren for Rigsdagen Forslag til Lønningslov for Folkekirkens Tjenestemænd i København og paa Frederiksberg.

Dette Lovforslag støtter sig ikke paa noget fra Lønningskommissionen fremkommet Udkast, men paa et Forslag, der — under Samarbejde med Lønningskommissionen — er udarbejdet af et af Kirkeministeren nedsat Udvalg. Kun paa to Punkter afviger Ministeriets Forslag fra Udvalgets. For det første med Hensyn til Ligningen og Opkrævningen af „Kirkeskatten“. Et Flertal i Udvalget havde foreslaaet, at dette Hverv overdrages Meninghedsraadene, Ministeriet foretrak at følge et Mindretals Forslag, at Hvervet overdrages Kommunalbestyrelserne. Dernæst har Ministeriet tilføjet ovennævnte Slutningsafsnit om København og Frederiksberg.

Med Hensyn til de i Rigsdagen foretagne Ændringer vedrørende Enkeltheder anføres: Efter Lovforslaget omfattede 1. Lønningsklasse kun 200 Sognepræster og 2. Lønningsklasse 400 Sognepræster og res. Kapellaner i Købstæderne. Efter Forslag af Udvalget i Folketinget ændredes 200 til 250 (omfattende ogsaa res. Kapellaner i Købstæderne) og 400 til 425. Paa den anden Side sattes for 1. Lønningsklasse baade Begyndelses- og Slutningslønnen 300 Kr. ned fra, hvad der var foreslaaet, medens der for 3. Lønningsklasses Vedkommende tilføjedes et Alderstillæg efter 24 Aars Tjeneste. I Bestemmelserne om de Præsters Stilling, som ikke ved Lovens Ikrafttræden var indtraadt i den ved Loven af 1913 indførte Lønningsordning, indføjedes, at ved Indordningen under de nye Regler skal de dog ikke afgive mere til Lønningsfonden, end hvad deres hidtidige Indtægter i Gennemsnit for Aarene 1914—18 overstiger 1. Lønningsklasses højeste Beløb. Den i Reglerne om Kirkebetjentenes Vederlag indsatte Bestemmelse om de nuværende Kordegnes Indtægter skyldes ligeledes Folketinget. Det samme gælder Bestemmelsen om det personlige Tillæg, som de nuværende Kirkebetjente kan faa som Erstatning for Tab ved Omreguleringen. Hvad denne Omregulering angaar, blev Grundlaget for samme i Folketinget ændret, idet efter Lovforslaget Gennemsnittet af Afløsningsvederlaget efter de 5 sidste Skatteaar skulde lægges til Grund, foruden Folketallet efter sidste Folketælling, hvilket ændredes som ovenfor angivet. Ligeledes indsatte Folketinget Bestemmelsen om, hvorledes der skal forholdes med det ved Sogneligningen indkomne Beløb i Tilfælde af, at der har fundet Sognebaandsløsning Sted. Det samme gælder Bestemmelsen om, at en Attest koster 60 Øre udover det første Eksemplar, fremdeles den ovfr. af de „almindelige Bestemmelser“ særlig fremdragne Bestemmelse om, at en Præst, mod hvem disciplinær Under-